



31. marts 2026

FM 2026/151

Jeg fremsætter hermed følgende forslag til forespørgselsdebat i henhold til § 36 i forretningsorden for Inatsisartut:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan arbejde for, at plejebørn får samme mulighed for ferie og familieliv som andre børn

(Medlem af Inatsisartut Pipaluk Olsen, Demokraatit)

Nogle mennesker gør en forskel, som ikke altid kan måles i tal og paragraffer, men som har afgørende betydning for børns liv. Plejeforældre er blandt dem. De åbner deres hjem, deres hverdag og deres hjerter for børn, som har haft en svær start på livet. De påtager sig et stort ansvar og giver tryghed, stabilitet og nærhed, hvor der før har været utryghed.

Demokraatit mener, at vi som samfund skylder plejeforældre både anerkendelse og ordentlige vilkår.

For plejebørn er relationer, fælles oplevelser og følelsen af at høre til helt centrale elementer i opbygningen af tilknytning og følelsesmæssig tryghed. Ferie er ikke blot et afbræk fra hverdagen. Ferie er tid sammen. Det er fælles oplevelser, ro, nærvær og minder, som man bærer med sig langt ind i voksenlivet. For børn, der har oplevet svigt eller ustabilitet, kan netop disse fælles oplevelser være afgørende for et bedre liv.

I dag håndteres plejeforældres mulighed for at holde ferie med deres plejebørn forskelligt fra kommune til kommune. Det betyder i praksis, at børns mulighed for at få fælles ferieoplevelser afhænger af, hvor i landet de er anbragt og ikke nødvendigvis af, hvad der er bedst for barnet. Det kan ikke passe.

Når et barn anbringes i en plejefamilie, er formålet netop, at barnet får mulighed for at opleve et familieliv. Det gælder også oplevelser som ferier. Naalakkersuisut har selv peget på, at ferieoplevelser kan have en positiv effekt på plejebørns trivsel, tilknytning og stabilitet¹. Demokraatit deler denne vurdering.

Samtidig er det et faktum, at plejeforældre allerede løfter en meget stor opgave. Det er ikke rimeligt, at de også skal bære den økonomiske byrde, der kan være forbundet med at tage et plejebarn med på ferie. Ej heller er det rimeligt, at de skal opleve usikkerhed om, hvorvidt en ferie overhovedet kan lade sig gøre.

Som reglerne er nu, så er det den enkelte kommune og plejefamilien, der i fællesskab aftaler afholdelse af ferie². Det rejser efter vores opfattelse en række principielle spørgsmål om lighed, retfærdighed og samfundsansvar. Sagt anderledes; hvad kan vi fra centralt hold gøre for, at plejebørn får samme mulighed for ferie og familieliv som andre børn? Og hvordan kan vi sikre, at reglerne bliver mere ensartede, så

¹ Svar på § 37-spørgsmål nummer 005/2026

² Bekendtgørelse om plejefamilier nr. 13 af 10. oktober 2019



rettighederne ikke afhænger af, hvor i landet man bor?

Demokraatit vil derfor bringe en idé på banen. Vi synes, at der skal være en klar og ensartet national ret for plejefamilier til en årlig feriefrirejse sammen med deres plejebørn. Denne ret skal følge de samme grundlæggende principper, som kendes fra feriefrirejseordninger for ansatte i både den offentlige og den private sektor.

Hvordan vil Naalakkersuisut og Inatsisartut forholde sig til sådan en idé?

Naalakkersuisut har oplyst, at idéen vil koste 14,3 millioner kroner årligt, og vurderer samtidig, at ordningen kan udformes på en enkel og administrativt håndterbar måde, eksempelvis efter samme principper som eksisterende feriefrirejseordninger, med klare og ensartede retningslinjer, som minimerer den administrative byrde for kommunerne³.

Jeg ser frem til at høre, hvad de øvrige partier og Naalakkersuisut mener om dette vigtige emne, og håber, at vi kan få en åben og konstruktiv debat om, hvordan vi bedst muligt kan arbejde for, at plejefamilier får bedre muligheder for at komme på ferie.

³ Svar på § 37-spørgsmål nummer 005/2026